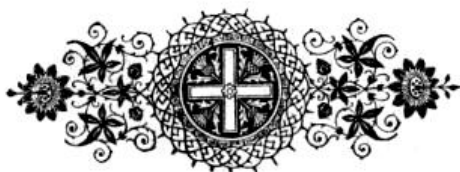

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

KAZANIE
NA PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY
1896
DWÓCH UCZNIÓW BŁĘDY – I CNOTY
– A DOBROĆ CHRYSYTA KU NIM

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

Kazanie

na Poniedziałek Wielkanocny 1896

według X. Hamona II, 149

Dwóch uczniów błędy – i cnoty – a dobroć Chrystusa ku nim

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

*W on czas dwaj z uczniów Jezusowych tegoż dnia szli do miasteczka...
na imię Emaus. Łk. 24, 13.*

Św. Łukasz, Ewangelista, opisawszy rozmowę anioła przy grobie Pana Jezusa zmartwychwstałego z trzema niewiastami, dalej nawiedzenie grobu przez Piotra i Jana, opowiada następnie okazanie się Pana Jezusa dwom uczniom tegoż dnia do Emaus idącym tak dokładnie ze wszystkimi szczegółami, że

wykładowcy Pisma św. domyślają się, iż jednym z dwóch uczniów do Emaus idących był sam św. Łukasz, a drugim był Kleofasz, który mieszkanie miał w tym miasteczku.

Rozważając dzisiejszą Ewangelię, godzi się nam zastanowić nad tym,

I. W czym ci uczniowie zbłądzili, że ich Pan Jezus karci;

II. Jakie w tej podróży okazali cnoty;

III. Jak dobrym okazał się ku nim Pan Jezus.

Będzie to ku większej chwale Pana Jezusa za przyczyną... *Ave Maria*.

I.

1. Dwaj uczniowie okazali *niecierpliwość i zniechęcenie*, nie czekając końca dnia, jak im Pan Jezus przepowiedział, że zmartwychwstanie (byliby oglądali Jezusa); zaledwie posłyszeli coś o zmartwychwstaniu Pańskim, zamiast zbadać, co na tym jest, odłączają się od Apostołów i oddalają się z Jerozolimy.

Podobnie i my często błądzimy w tym, że nie umiemy czekać chwili od Boga naznaczonej. Chcemy być wysłuchani natychmiast, każda zwłoka przykrość nam sprawia i osłabia naszą wiarę. Jest u nas wielu, co idąc za podszeptem zbłąkanych ludzi, zamiast w niedzielę pójść na Mszę św., na kazanie, odłączają się od wiernych, urządzają zebrania, zgromadzenia i tam miotają szyderstwa na księży, na świętości i tym osłabiają i podkopują wiarę w sobie i drugich.

2. Emaus odległe było o dwie mile od Jerozolimy, więc mogli wyjść stamtąd w południe, a przed wieczorem zdążyliby do Emaus. Po skończonych świętach Paschy (jak wyklada Cornelius a Lapide) wracają czy to z bojaźni przed żydami, czy dla interesów ziemskich, a może dla rozpędzenia smutku, złagodzenia bólu z powodu okrutnej i hańbiącej śmierci ukochanego Mistrza swego, szukają roztargnienia i pociechy w podróży do Emaus, w rzeczach zewnętrznych, w stworzeniach, zapominając, że prawdziwa pociecha jest w Bogu. Gdyby Pan Jezus nie był im przyszedł w pomoc, byliby utracili wiarę, ponieważ nie uwierzyli ani świętym niewiastom, ani Apostołom Piotrowi i Janowi. Utraciliby nadzieję, bo już poczynali wątpić; wreszcie i miłość, bo widzieli w Jezusie już tylko Proroka.

Czy my podobnie nie postępujemy sobie? Wśród frasunku szukamy pociechy w rozrywkach światowych. Nic nie chcemy cierpieć, tylko używać i bawić się, jakby ta ziemia była rajem, a nie padłem nędzy, płaczu, placem boju, pracy i znoju. Więc cóż dziwnego, że nas nadzieje zawodzą, skoro nie były położone w Bogu.

3. Dwaj uczniowie nie pojmują stosunku tych dwóch nieodłącznych rzeczy: krzyża i chwały; śmierci i życia; grobu i zmartwychwstania; krótkiego cierpienia a wiecznej radości. Potrzeba było, aby im to Chrystus przypomniał. Och! i my często nie pojmujemy; uciekajmy się do Chrystusa, a On nam je wyjaśni!

II.

Mimo tych wad dwaj uczniowie okazali też i cenne cnoty, które nam mogą służyć do zbudowania:

1. Rozmawiają ciągle o Jezusie, "który był mąż Prorok, potężny w uczynku i mowie przed Bogiem i wszystkim ludem, jako arcykapłani i książęta ludu wydali Go na śmierć. A myśmy się spodziewali, że On miał odkupić Izraela; a teraz trzeci dzień, jak się to stało. Ale i niewiasty i niektórzy z naszych... powiadają, że żyje, ale samego nie znaleźli".

A nasze rozmowy o czym też w czasie świąt? Czy o Panu Jezusie, czyli raczej o rzeczach doczesnych, o święconym, o zabawach, teatrach, wycieczkach?

2. Uczniowie słuchają z wielkim zajęciem nauk Jezusa, zachowują je w sercu, zagrzewają się świętym zapalem ku Jezusowi. Jego miłe obejście się z nimi ujmuje ich, gruntowne dowody trafiają do ich przekonania i serca. Serce ich pałało wdzięcznością ku nieznanemu towarzyszowi podróży, pokochali Go i proszą, aby z nimi dzielił posiłek.

3. Chcą, aby z nimi pozostał, nalegają prośbami – tak im błogo z Nim, okazują gościnność ku obcemu, a za ten chleb doczesny Chrystus daje im chleb anielski.

4. W łamaniu chleba, tj. w Komunii św. poznają Jezusa, ale On znika z oczu ich.

5. Mimo utrudzenia i nocy udają się na powrót do Jerozolimy, aby się podzielić z tą nowiną z Apostołami, bo kto kocha Boga, ten pragnie, aby Go wszyscy kochali.

O jak wiele katolików nie zna Chrystusa, bo nie przystępują do Komunii, nie chodzą na kazania, nie czytają ksiązek religijnych. Odmieńmy sposób postępowania, a poznamy i poczujemy, jak dobrym jest Pan!

III.

Wreszcie rozważmy postępowanie mądre i pełne dobroci Pana Jezusa z dwoma uczniami w czasie tej podróży do Emaus.

1. Pan Jezus *zbliża się do nich* uprzejmie, litując się nad stanem ich duszy, szuka ich, przyłącza się do nich, idzie z nimi, rozpoczyna rozmowę, pyta ich, o czym rozmawiają. Nie dlatego pyta, aby o tym nie wiedział, ale żeby im nastreczył sposobności wynurzenia tego, co mieli na sercu i wyłożenia im tajemnicy swojej męki i śmierci. *Upomina ich z miłością*, aby ich skłonił do uznania swego błędu, dowodzi, że wszystko, co mówi Pismo św. o Mesjaszu, spełniło się na Jego osobie. Oświeca ich umysł, porusza serce, zagrzewa wolę, rozpala ogień miłości Bożej w ich sercu. Powoli stopniowo zasłona spada im z oczu, ocknęła się ich wiara, pokrzepiła nadzieja, poczęli okiem wiary Nań patrzeć, powstało w nich słabe przecucie, że ich towarzyszem Pan Jezus.

2. Zbliżając się do Emaus, do celu podróży, przyszli na punkt rozstajny, gdzie się drogi rozchodzą, jedna do Betleem, a druga do Emaus; *Pan Jezus udaje naprzód, jakoby dalej miał iść inną* niż oni drogą, aby rozbudził w nich pragnienie zatrzymania Go; ale potem na usilne ich prośby zostaje z nimi w gospodzie. Na ten sam sposób, jak Wielki Czwartek w wieczerniku, poświęca tam chleb, przemienia w Ciało swoje i daje im do pożywania w Komunii św., a nakarmiwszy ich chlebem niebieskim, opuszcza ich i znika.

Podobnie i z nami postępuje Zbawiciel. Łaską swoją uprzedza nas, szuka po drogach i manowcach życia, woła, upomina do spowiedzi i Komunii św. wielkanocnej to przez kaznodziejów, to przez rodziców, przez męża, żonę, brata, przyjaciela – stosuje się do naszej słabości; oświeca nas swoim Boskim światłem; pociąga swymi dobrymi natchnieniami; zachęca, strofuje wyrzutami sumienia i nie opuszcza, nie porzuca nas, ale tak długo pracuje nad nami, dopóki nas nie pozyska, nie pocieszy, nie sprawi, że dobrowolnie powrócimy do Niego,

dopóki nie sprowadzi nas do konfesjonału, do ołtarza, nie nakarmi nas Ciałem swoim świętym. O jak ta dobroć Jezusa zasługuje na naszą wdzięczność i miłość! Czy odpowiadamy Jego wołaniu? Czy się dalej opierać będziemy Jego łasce?

Piękne te słowa uczniów wypowiedziane do Jezusa powinniśmy często powtarzać w życiu:

1. Zostań z nami Panie w naszych troskach, abyśmy się nie niecierpliwili, boś Ty naszą tarczą; naucz nas, jak mamy Bogu za wszystko dziękować, nie szemrać, narzekać, zniechęcać się!

2. Zostań w pokusach, próbach i doświadczeniach, boś Ty naszym wspomoczeniem; któż nas wesprze, jeśli Ty nas opuścisz!

3. Zostań w oschłościach i wątpliwościach, boś naszą prawdą i drogą!

4. Nie opuszczaj nas w naszych frasunkach i smutkach, bądź nam osłoda i pociechą.

5. W naszych potrzebach i nędzach bądź nam podporą, pokarmem i chlebem.

6. W chorobach duszy i ciała – lekarzem dusz naszych.

7. W godzinę śmierci – ratunkiem, przystanią, żywotem.

8. W przeciwnościach Kościoła – siłą i obroną.

9. Wśród ciemności szerzących się błędów – naszym słońcem, Bogiem, Zbawicielem i wszystkim! Zostań z nami Panie Jezu Chryste i nie opuszczaj nas! Amen.

Ks. Józef Krukowski

Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości P. Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny, przez ks. Józefa Krukowskiego, Dra Św. T. Proboszcza kościoła św. Floriana. Na pamiątkę misji na Kleparzu odprawionej w marcu 1897. (Czysty dochód na restaurację kościoła św. Floriana). Kraków 1897, ss. 33-37. (1)

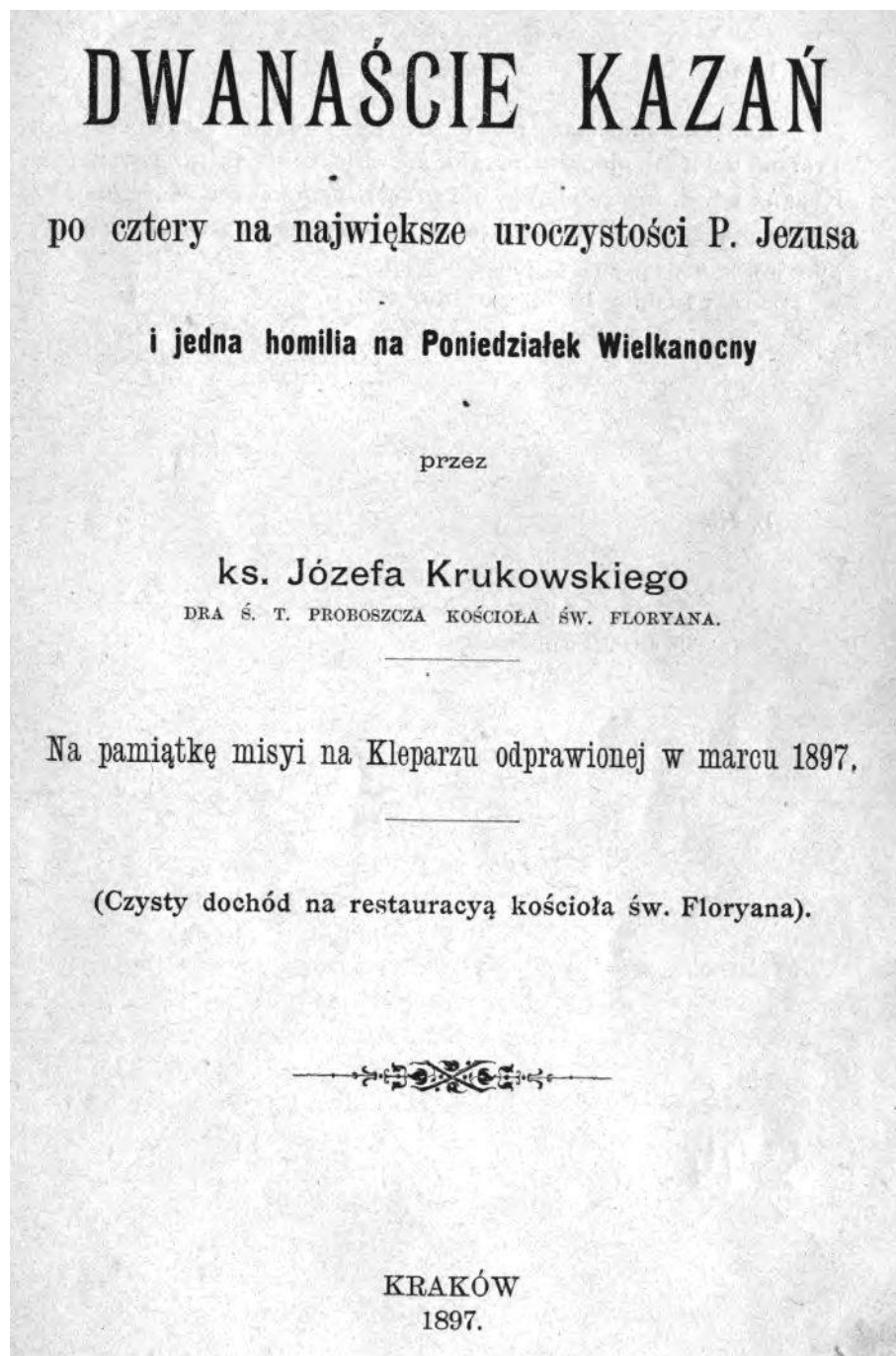
Przypisy:

- (1) Por. 1) Ks. Józef Krukowski, a) [Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości Pana Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny.](#) b) [Perykopy ewangelijne niedzielne i świąteczne.](#)
- 2) Ks. Jakub Wujek SI, a) [Krótkie nauki homiletyczne na niedziele i uroczystości całego roku.](#) b) [Postylla Mniejsza, to jest krótkie kazania, albo wykłady św. Ewangelii na każdą niedzielę i na każde święto wedle nauki samej prawdziwej Kościoła św. powszechnego dla ubogich kapłanów i gospodarzów i pospolitego człowieka.](#) c) [Postilla Catholica... Iż zbory Lutrów, Kalwinów i innych Sektarzów, nie są Kościoły Pana Chrystusowe, ale Bożnice Szatańskie.](#) d) [Grzech żydów i heretyków przeciwko Duchowi Świętemu.](#) e) [Historia Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Boga i człowieka prawdziwego, ze czterech Ewangelistów zebrana, na dziewięć części podzielona.](#)
- 3) Ks. Piotr Skarga SI, [Kazania na niedziele i święta całego roku.](#)
- 4) Ks. Henryk Jackowski SI, [Ewangelie niedzielne i świąteczne z objaśnieniami.](#) b) [Rozważ to dobrze! czyli Myśli zbawienne dla dobrych i złych.](#)
- 5) Ks. Jerzy Patiss SI, [Podręcznik do rozmyślań i kazań na niedziele całego roku \(Materiae meditationum et concionum ex Evangeliiis et Epistolis Dominicarum\).](#)
- 6) Św. Pius V, Papież, [Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego \(Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini\).](#)
- 7) Ks. Michał Ignacy Wichert, [Nauki katechizmowe o Składzie Apostolskim, Przykazaniach Boskich i Kościelnych, o Modlitwie Pańskiej i Sakramentach.](#)
- 8) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) [Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej.](#) b) [Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.](#) c) [Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.](#)
- 9) Ks. Antoni Krechowicki, [Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła.](#)
- 10) Ks. Ignacy Czechowski, [Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.](#)
- 11) Ks. Piotr Ximenes, [Krótki wykład świętych Ewangelii na niedziele i święta całego roku.](#)
- 12) Ks. Antoni Chmielowski, a) [Rozmyślenia o pokucie i jej warunkach.](#) b) [Kwiateczki duchowne Ludwika Błozjusza, czyli nauki i rady do pobożnego życia chrześcijan.](#) c) [Maksymy świętego Ignacego.](#) d) [O ślepotcie duchownej.](#) e) [Nauka na niedzielę zapustną zwaną inaczej pięćdziesiątnicą, o uleczeniu niewidomego.](#) f) [Nauka na pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, o poście.](#) g) [Nauka na trzecią niedzielę Wielkiego Postu, o działaniu złego ducha.](#) h) [Nauka na czwartą niedzielę Wielkiego Postu, o spowiedzi.](#) i) [Nauka na czwartą niedzielę Wielkiego Postu, o cudownym rozmnożeniu chlebów.](#) j) [Słódko o ks. Tomaszu Młodzianowskim.](#) k) [Krótki rys historii kościelnej.](#) l) [Homilie na niedziele i święta całego roku, miane w kościele Najświętszej Maryi Panny w Łęczycy.](#)
- 13) Ks. Leonard Goffine, [Książka do oświecenia i zbudowania duszy chrześcijańsko-katolickiej, czyli krótki wykład Lekcji i Ewangelii na wszystkie niedziele i święta wraz z wynikającą stąd nauką wiary i obyczajów i gruntownym wyjaśnieniem roku kościelnego...](#)

14) Abp Stanisław Karnkowski, Prymas Polski, a) [Kazania o chwalebnej Eucharystii](#). b) [O wieczerzy Zborów Luterskich, Pikardskich, Zwinglianskich, Kalwińskich i Nowochrześcijańskich](#). c) [Odezwa do Duchowieństwa całej Prowincji Gnieźnieńskiej](#).

15) Ks. M. Hamon, [Zmartwychwstanie Pańskie tryumfem wiary i nadziei. Rozmyślanie na Wielkanoc](#).

(Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021